

מסורת הש"ס

גמ' (ב) פסחים סג: סוטה ל. (ג) סוטה לו: ע"ש (א) ויבנות עמ: וס"ג רש"י (ד) ש"ך ועיל (ה) כש"ק מ"ז תוס' (ו) ס"ק (ז) ע"י מה שניימי בגליון ב"מ ס"א. מוס' (ח) ג"ל וה"א גרי" ל"ק ולקד כהניעונו שגלולב כו

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ה"א וכו' ורמי ל"ה שם תלבו: (ג) ד"ה כמות ס"ק שלישיים:

גליון הש"ס

גמ' רבי לטעמיה דאמר על כסבור. ע"י לקמן דף ע"ב תוספות ד"ה ואלו:

הגהות

מהר"ב גרשבורג

(א) גמ' רבי לטעמי דאמר. י"ב לקמן דף ע"ב. ופי' לקמן דף ע"ב מוס' ד"ה ואלו וכו':

הגהות צ"ק

(א) התחמון הס"ד: (ב) הכחוב כאלו לא עשה מזה מן המוכרח ויפטר הס"ד: (ג) לאחר שחטא דמאי לא לטעמי' ליה למימיה מה שלמי יתח טעונוי תופה אף שלמי כגור כו' דנגויה כתיב הס"ד וכו':

תורה אור

גמ' אן שוק התרומה וזהו התנפה על אשי התקבים יביאו קהנה תנפה לפני יי ויהי קה ויבגדו אהד קהק עוקם פאשר ציה יי: (ויקרא טו) כו ידיו תביאנה את אשי יי את התקב על קהנה ויביאו את קהנה קהנה אתו תנפה קפני יי:

גו וישימו את התקבים על קהנה ויקברו התקבים התמובה: (ויקרא טו) דו קרב עם הקרב קהק וקאפם קאם קהתת רון: (משלי יד) כו הו ונהינה קהנה אתם על קהם קהקרים תנפה קפני יי על קפני קפני קהש ויהי קפני קפני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות סב.

הוא ביצר. יתקיימו המקריב דהיינו כהן וידיו תציאנה דהיינו צעלים: היבא. אשכחן לחם ז' לחם למעלה: במילואים. דכתיב (ויקרא ח) ויבא ומסל המנחות אשר לפני ה' וגו' עד וישם על החלבים ועל שוק הימין: מאי טעמא. אמרינן למינח מזה ושוק על אימורין: ההוא דמיייתי ליה כהן מבית המטבחים ורמי ליה. (ה) (ו) הלזב על החזה וכי הדך רמי ליה ציד המניף אשתכח מה שהיה למעלה היה עכשיו למטה: ההוא (ז) היינו דיהוב ליה. כהן המניף לכהן המקטיר ואשתכח דאימורין שהיו למטה הוה השמא למעלה: והא קמ"ל. הך שלשה קראי דבעינן ג' כהנים דכלזב שלשה לא משכמת דלימחפכי כולי האי: נישתקל הכתוב. השוה ושני דינין צפסוק זה דתמתי שמעינן מיניה ולא ידעינן כמה הי מינייהו נחיל: להוציא שבעה. שהצעה ככשים של עולה הצאין על הלחם צחוצח היום לעזרת דכתיב (ויקרא ט) והקרבנתם על הלחם וגו' אין טעונוי תופה עם הלחם: בין ירבותיהן. שמשכיב הככשים על מתייהם על ידו ונתן הלחם על ירך (א) התחמון לחם על הככשים על ירך התחמון וככשים על הלחם ירך העליון מוטל על הלחם וצטדון חין קמייירי: אין עושיין כן. למת לחם בין י' ירכיס: על כסבור. שיתן הצויכין של לבונה אלל הסדרים: כשהוא אומר על הארון את הפרוכת. לויכא למימר על ממש דהא פרוכת ממינה היל להצדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים: הוי (ב) על כסבור. שהיה אלל הארון הכא נמי על שני הככשים על כסבור: מוליד ומביא. לנפון ודרוס ומוצא ומעבד כדי לעזור רוחות רעות הצאות מארבעה רוחות: מעלה ומוריד לעצור מללים רעים. הצאין מלמעלה למטה: שירי מצוה היא. ללא מעכבא כפרה ולא עיקר מזהו (ג) כדלמרינן צפרק שתי מדות (לקמן דף ט:): שלם עשה למנופה שירי מזהו מעלה עליו (ד) הכחוב (ג) (לענין מזהו מן המנוצח) כאלו לא כיפר וכיפר: וכן (ז) ללולב. צעינן מוליד ומביא: (ט) לאגרווי. שנוטא: טעונוי תנופה (י) שחושין. דכתיבין לא אילטרינן ליה למימני (דכנופיה כתיב): כמות שהן. (כ) שלמים: זון

כיצד עושה מניח אימורין על פיסת היר וחזה ושוק עליהן ובכל מקום שיש לחם הלחם מלמעלה (ב) היבא אמר רב פפא במילואים מאי טעמא אילימא משום דכתיב (א) שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה והכתיב (ב) את החלב על החזה יביאנו אמר אביי ההוא דמיייתי ליה כהן מבית המטבחים ורמי ליה והכתיב (ג) וישומו את החלבים על החזות ההוא דיהוב ליה לכהן אחרינא ואזיל ומקטר ליה והא קמ"ל דבעינן שלשה כהנים משום דכתיב (ד) ברוב עם הדרת מלך: ושתי הלחם ושני כבשי עצרת (וכו'): ת"ר (ה) והניף הכהן אותם על לחם הביכורים יכול יניח כבשים על גבי הלחם תלמוד לומר על שני כבשים (ו) אי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים תלמוד לומר על לחם הביכורים נישתקל הכתוב ואינו יודע אם לחם על גבי כבשים ואם כבשים על גבי לחם מה מצינו בכל מקום לחם למעלה אף כאן לחם למעלה היבא אמר רב פפא במילואים רבי יוסי בן המשולם אומר כבשים למעלה ומה אני מקיים על שני כבשים להוציא שבעה חנינא בן חנינאי אומר מניח שתי הלחם בין ירבותיהן של כבשים ומניף וממצא מקיים שני מקראות הללו לחם על גבי כבשים וכבשים על גבי הלחם אמר רבי לפני מלך בשר ודם אין עושיין כן לפני מלך המלכים הקב"ה עושיין כן אלא מניח זה בצד זה ומניף והא בעינן על א"ל רב חסדא לרב המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא רבי לטעמיה (א) דאמר על כסבור דתניא (ב) ונתת על המערכת לבונה זכה רבי אומר (ג) על כסבור אתה אומר על אינו אלא על ממש כשהוא אומר (ד) וסכות על הארון את הפרוכת הוי אומר על כסבור: מוליד ומביא מעלה ומוריד (וכו'): אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן (א) מוליד ומביא למי שהרוחות שלו מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו במערכא כתיב אמר רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר רבי חנינא מוליד ומביא כדי לעצור רוחות רעות מעלה ומוריד כדי לעצור מללים רעים אמר רבי יוסי בר רב אבין זאת אומרת שירי מצוה מעכבים את הפורענות דהא תנופה שירי מצוה היא ועוצרת רוחות רעות ומללים רעים אמר רבה וכן לולב רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומיייתי ליה ומחוי הכי אומר גירא בעינא

דשמונא ולא מילתא היא משום ותנופתן כמות שהן דברי רבי וחכמים אומרים כחזה ושוק כבאי צבור מעונין תנופה לרב המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא רבנן סברי דון מינה ומינה מה זבחי שלמי יחיד מעונין תנופה (א) לאחר שחיטה אף זבחי שלמי צבור מעונין תנופה לאחר שחיטה מה התם בחזה ושוק אף הכא נמי בחזה ושוק ורבי סבר דון מינה ואוקי באתרה מה זבחי שלמי יחיד מעונין תנופה (א) לאחר שחיטה אף זבחי שלמי צבור מעונין תנופה לאחר שחיטה ואוקי באתרה מה התם בחזה ושוק אבל הכא כמות שהן כתיבין על קהקבים ועל שוק קהני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

זו ונתת על הפערקת קבנה וקדו ויהיה קהקם קאופרה אשה קפני יי: (ויקרא טו) זו וישקת שם את ארון העדות וספת על הארון את הפערקת: (שמות מ) גו רש"י הן מפלס המצות אשר קפני יי קהק חלת מכה את ויהיה קהם קפני יי וקק אהד וישם על קהקבים ועל שוק קהני יי:

במילואים. דכתיב ומסל המנחות אשר לפני ה' לקח (טו) מזה אחת וגו' עד וישם (אח) (א) [על] החלבים (על החזות) ועל שוק הימין וכו' הא כתיב בתריה וימן הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף וגו' ולא נפק הלחם למטה כי הני דכסמוך (א):

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

כדי לעצור רוחות רעות. שמא לא כלל תוספות עושיין כן חלל דווקא צתנופה של שמי הלחם דעזרת וכן לולב משום דלמרינן צפרק קמא דראש השנה (דף טו.) דגור דין נחמס צפסא על המנופה צעזרת על פירות האילן צחג על המניס (ט) ולצד מן הניעונו שגלולב יש צו הולכה והוצאה וצערון פירש צערן נע רריך לנענע צהולכה והוצאה והציא רליה מהירושלמי מני רריך לנענע שלש פעמים על כל דצר (וכו') (ב) צעי רצי זירא הכן מד והכן מד או דלמנא הכן והכן מד פי' כצר אמרנו רריך ניעונו שלש פעמים צעי רצי זירא ההולכה תישבז פעס אחת והוצאה פעס אחת או דלמנא הולכה והוצאה פעס אחת נחשבת ורריך להליך ולהציא ג' פעמים תמן חנינן צדה פי"ט (דף טו.) צעינן ז' סמנניס מעצירים על הכסם ורריך לכסכם שלש פעמים על כל אחד רצי ועירא צעי הכן מד והכן מד או הכן והכן מד ולל איפשיט וכיון דלא איפשיט צעדינן לחומרל שלש פעמים ככל אחד ואחד עד כאן לשונו וההיא צעיא דהתם איתא נמי דהש"ס שלנו צדה צפי האשה (דף טו.) דצעי רצי ירמיה אמטויי (א) ואימיוי מד או דלמנא אמטויי מד או דלמנא אמטויי ואימיוי מרי:

מסכת מקואות פרק י' משנה א' כל ידות הבליים שהכניסין שלא כדרךן או שהכניסין כדרךן ולא מרקן או שמוקן ונשברו, הרי אלו הוצצין. פלי שהמבילו דרך פיו, כאלו לא טבל. המבילו כדרךבו בלא זבורית, עד שיטפנו על צדו.

עין משפט גר מצוה

פ"ד א"מ פ"ט מה"ל משה"ק הלכה ט: פ"ב ב"ג מ"י פ"ט מה"ל ממדין ומוספין הלכה יא:

פניני רש"י

לבונה וכו'. מן לבונה ה"א: (פ"ו ד.) במעריבא. נחלק שרלא: (שנת סה: ד"ה מערה)

רבינו גרשום

היבא. הוא לחם: אמר רב פפא במילואים וזהו למעלה דכתיב ומסל המנחות אשר לפני ה' לקח חלת מצוה אחת וחלת לחם שמן ויש